

Проаналізувавши показники інших операційних доходів, можна помітити, що у 2005 році порівняно з 2004 роком даний показник зменшився на 880 тис. грн.; 2006 році порівняно з 2004 роком даний показник зменшився на 812 тис. грн., що становить 53,3%, а порівняно з 2005 роком цей показник зріс, але незначно, тільки на 68 тис. грн., що становить 10,6% (рис. 1).

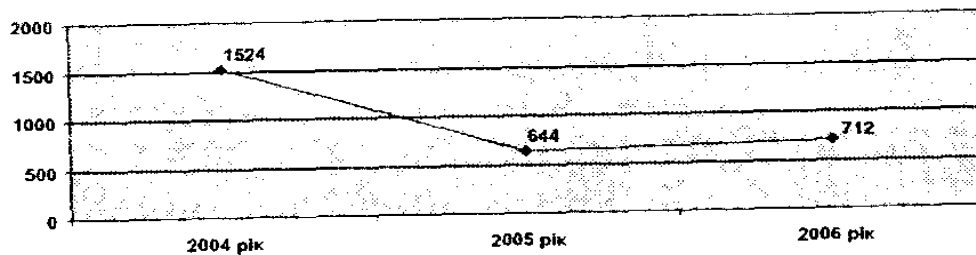

Рис.1. Динаміка зміни показників інших операційних доходів державного Підприємства "Вінницькі теплові мережі" за 2004-2006 рр. (тис. грн.)

Це пов'язано із зменшенням доходів підприємства від операційної оренди активів, що в свою чергу прямо впливає на розмір аналізованого показника.

Поряд із цим значно змінився показник інших доходів державно підприємства: якщо у 2005 році він становив лише 17 тис. грн то в 2006 році 923 тис. грн. Це свідчить про зростання доходів від реалізації національним підприємством необоротних активів і майнових комплексів, які перебувають у його власності.

Отже доходи державного підприємства мають тенденцію до поступового зростання. Проте їх приріст більшою мірою забезпечується підвищенням тарифів на послуги, які надаються даним суб'єктом господарювання. Також не останню роль тут відіграють інфляційні процеси що відбуваються в Україні останніми роками. Якщо брати до уваги ці фактори, то розмір доходів державного підприємства залишається невеликим порівняно з потенційно можливим.

Основними джерелами збільшення показників доходів підприємств може бути здійснення ним інвестицій в інші підприємства для отримання дивідендів та відсотків, подальша інформатизація (новітні програмне забезпечення, обчислювальна техніка), що дають змогу покращити якість надання послуг, а також надання підприємствам приватної форми власності на орендній основі власних майнових комплексів.

Список використаних джерел:

1. Економіка підприємства. Підручник / За ред. І.О. Чаюна, Г.М. Богославця та ін. – К : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2005 – 569с.
2. Грачова Р.В. Фінансові результати: визнання доходів і витрат //Дебет-Кредит.-2007. – №3-4. – С.48-51.
3. Кодацький В.П. Окремі питання зростання доходів держави і підприємств // актуальні проблеми економіки. – 2006. – № 11. – С.50-55.

Annotation. In the article the profits of enterprise of state pattern of ownership are analyzed on the financial reports; it is considered as the profits of enterprise are multiplied when market economy is formed and is developed.

Key words: profit from realization of products, net profit, operation profit

УДК 332.8:64

В.О. Солодкий, к.е.н., доцент, Національного університету водного господарства та природокористування, м. Рівне.

ПІДХОДИ ДО ПОКРАЩАННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

У статті охарактеризовано сучасний стан та проблеми розвитку галузі, вказано на необхідність та можливі джерела фінансування модернізації сфери. Розглядаються аспекти удосконалення програм та очікувані результати реформування галузі.

Ключові слова: житлово-комунальне господарство, реформування, фінансове забезпечення, ефективність, ринковий механізм.

Розвиток житлово-комунального господарства України пов'язаний з існуванням великої кількості проблем, які накопичилися за весь період існування галузі, але набули особливого загострення в останні роки, коли зміна системи роботи та фінансування сфери не була підкріплена дієвою зміною економічного

механізму її функціонування.

Сьогодні в галузі, кожен третій будинок потребує капітального ремонту, втрата тепла через стіни і вікна будинків становить майже 50% загальних втрат теплової енергії. Майже 7,5 тис. км (32%) тепломереж та понад 1760 (29,2%) теплових пунктів перебуває у аварійному стані. В аварійних та ветхих будинках проживає 202,4 тис. осіб. Четверть водоочисних споруд і кожна п'ята насосна станція відпрацювали нормативний строк амортизації. Де-факто амортизовано 50% насосних агрегатів, з яких 40% потребує заміни, 27,8 тис. км (30%) водопровідних та 9,3 тис. км (27%) каналізаційних мереж перебуває у аварійному стані [2].

Негативними чинниками роботи сфери є відсутність коштів на здійснення поточної діяльності, а отже й на фінансування капітальних проектів, постійне зростання цін на енергоносії та матеріали, дебіторська та кредиторська заборгованості, недостатній рівень оплати праці та важкі її умови, низький престиж роботи працівників сфери.

Питання розвитку та реформування житлово-комунального господарства сьогодні досліджують багато провідних теоретиків та практиків галузі. Актуальними для використання, з метою удосконалення функціонування галузі, є роботи Б. Данилишина, Г. Семчука, О. Лотоцького, Т. Строкань та інших вчених. У їх працях розроблено напрямки реформування галузі, які, за умов їх ефективної реалізації, сприятимуть прискоренню трансформації у сфері.

Стаття представляє собою бачення автора проблем розвитку та, зокрема, фінансування, житлово-комунального господарства. Зазначені аспекти вивчаються шляхом дослідження ситуації, яка існує в галузі в сучасних умовах розвитку економіки держави, розгляду джерел фінансування сфери та пошуку ефективних способів залучення у галузь ресурсів. При цьому важливим є врахування положень останніх програм, які регламентують удосконалення її діяльності.

Цілями роботи є вивчення загальних проблем функціонування житлово-комунального господарства, які існують після 12 років його реформування, виокремлення та дослідження питань щодо ресурсного забезпечення фінансування розвитку галузі, а також розгляд, у даному випадку, окремих аспектів нової Програми розвитку галузі із зазначенням очікуваних результатів її реформування.

У сучасних умовах розвитку галузі, головними завданнями реформування житлово-комунального господарства можна вважати:

1) ринкову трансформацію комунальної сфери на основі приватизації, використання концесійних механізмів та фінансової підтримки комунальної реформи, з одночасною децентралізацією управління галуззю;

2) забезпечення фінансової самодостатності територіальних громад щодо виконання власних повноважень у сфері;

3) запровадження механізмів контролю держави, місцевих органів самоврядування та громадськості, зокрема, за прозорістю процесу встановлення тарифів і цін, у тому числі й на природний газ і електроенергію, а також тарифів на житлово-комунальні послуги. Причому, тарифи повинні не тільки забезпечувати розвиток та оновлення в житлово-комунальній сфері, але й враховувати платоспроможність населення та відповідати якості послуг;

4) надання адресної допомоги тим, хто її потребує.

Разом з тим, одним з головних питань покращення діяльності галузі, де наявності розроблених програм реформування сфери, є залучення ресурсів для модернізації житлово-комунального господарства

У даному аспекті можуть бути розглянуті такі підходи: а) комунальну реформу необхідно реалізувати за кошти державного бюджету; б) проблеми розвитку галузі є, в основному, місцевими проблемами, а отже їх вирішення повинне здійснюватись на місцевому рівні; в) реформування житлово-комунального господарства полягає не у простому збільшенні асигнувань, не в підвищенні комунальних платежів, а у запровадженні соціально-орієнтованих та ефективно регульованих державою ринкових відносин у житлово-комунальній сфері, які необхідно будувати з урахуванням досвіду країн, що пройшли відповідні етапи розвитку, та адаптацією такого досвіду до специфіки українських реалій.

Може бути корисним для використання досвід відновлення житлово-комунального господарства у Франції, де після інвентаризації водопровідних мереж довжиною 850 тисяч км було підраховано, що їх модернізація обійдеться у 85 млрд. євро. Галузевий синдикат розробив проект їх поетапної заміни, який розраховано на 100 років із щорічними інвестиціями в 1 млрд. євро. А оскільки у Франції бюджети систем водопостачання не включають до бюджетів муніципалітетів, то місцеві податки не можуть бути використані для фінансування оновлення мереж. Отже процес фінансуватиме держава [1].

Складний фінансовий стан галузі, зокрема, підприємств водо-, газопостачання та ін. не можливо покращити без значних коштів. Необхідним є залучення десятків мільярдів гривень, яких у бюджеті не передбачається. У випадку формування ринкових механізмів, у галузі з'явиться приватний капітал. Однак для забезпечення функціонування у сфері бізнес повинен бути як мінімум – прибутковим. Ще одним аспектом який сприятиме залученню інвестицій, є створення цільового державного фонду, який би, наприклад, застосовував механізми компенсації відсотків за кредитами для стимулювання роботи

підприємств житлово-комунального господарства з банками, які розпочали довгострокові програми фінансування [3, с. 5].

У серпні минулого року Кабінет Міністрів схвалив програму реформування житлово-комунального господарства на 2007-2011 роки Парто зазначити, що за словами розробників, раніше існуюча програма на 2004-2010 роки була формальною, тому що не було забезпечене фінансування. На фінансування нової програми необхідно 32 млрд гривень з держбюджету. Передбачається програмно-цільовий метод фінансування заходів програми. Для її реалізації розроблено 15 підпрограм. Усього для фінансування програми необхідно залучити протягом 4 років 100 млрд. гривень. Програма також дозволить створити 160 тис. нових робочих місць із середньою зарплатою 1250 гривень. Однак лише за умови збереження цін на енергоносії, програма передбачає збереження житлово-комунальних тарифів на нинішньому рівні хоча і повинна забезпечити вже до 2011 року європейській рівень надання послуг житлово-комунального господарства.

Разом з тим, варто зазначити, що завдання, термін вирішення яких визначений 2011 роком, зовсім не нові і формулювалися в нормативних документах, починаючи з 1995 року. Необхідно удосконалювати визначення механізмів, що гарантують ефективне управління підприємствами галузі, а також розробляти дієві кроки, які забезпечать ліквідацію збитковості підприємств, залучення коштів у сферу та поліпшення технічного стану і інфраструктури.

Основними результатами удосконалення роботи галузі повинно бути: 1) збільшення інвестиційної привабливості житлово-комунального сектору, що сприятиме розвитку фондового ринку держави в цілому; 2) створення ефективного ринкового механізму функціонування житлово-комунального господарства, а відповідно, визнання комунальних послуг хоча і специфічним, але товаром, ціна якого відображатиме ціну відтворення та формуватиметься за законами ринку; 3) забезпечення високої якості надання послуг та ефективність використання ресурсів в галузі за рахунок демонополізації житлово-комунального господарстві, та розвитку конкурентного середовища; 4) здійснення громадянами «плати за послуги в розмірі, який відображатиме рівень їх фактичного споживання, а отже відсутність потреби у використанні нормативів споживання як підстави для нарахування платежів; 5) досягнення рівня економії енергоресурсів, який призведе до суттєвого зменшення витрати валютних ресурсів на їх придбання, особливо в умовах очікуваного зростання вартості енергоносіїв.

Список використаних джерел:

1. *Бабам В. Комунальна революція поки що відміняється // День. Щоденна всеукраїнська газета – 2003. – №163.*
2. *Комунальна реформа: стан та перспективи // Юридична газета. – 2004. – №14(26).*
3. *Кучеренко О. ЖКГ: переглядаються підходи до реформування // Урядовий кур'єр. – 2005 – №150. – С. 5.*

Annotation. *In the article the modern state and problems of development of the industry is described, necessity and possible sources of the sphere modernization are pointed at. The aspects of programs improvement as well as expected results of industry reforming are examined.*

Key words: *housing and communal services, reforming, financial providing, efficiency, market mechanism.*

УДК 351. 84 (045)

В.В. Руденко, асистент,

О.В. Іськова *Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ.*

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФІНАНСУВАННЯ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я І МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ ТА МОЖЛИВОСТІ ЙОГО ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ

У статті розглянуто світовий досвід фінансування охорони здоров'я на основі запровадження інституту медичного страхування та можливості його застосування в Україні.

Ключові слова: *система охорони здоров'я, державна модель фінансування охорони здоров'я, медичне страхування.*

Політика в сфері охорони здоров'я в провідних країнах світу спрямована на найефективніший розподіл ресурсів. Система охорони здоров'я формується внаслідок взаємодії між багатьма комплексними факторами: демографічним (густота та розподіл населення, вікова структура, захворюваність, смертність), екологічним (клімат та навколишнє середовище), культурним (поведінка, освіта, навчання), економічним (галузєва структура промисловості та структура зайнятості рівень розвитку), соціальним (схеми захисту), медичним (медична практика), технологічним (доступність найбільш ефективних засобів) чи юридичним (встановлена практика). Таким чином вона є елементом соціальної структури і від неї організації залежить, наскільки у різних країнах розвинені медичні послуги та диференційні ознаки.